

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XII. évfolyam,
3388. szám

4 oldal,
20 bani

1956,
január 14,
szombat

A dolgozók egészségének védelméért

Most, az újesztendő beköszöntésekor, vessünk néhány pillantást azokra, az eredményekre és célkitűzésekre, amelyek szoros összefüggnek hazánk egészségügyi szervezése elveinek alkalmazásával.

Pártunk és kormányunk tevékenységéhez szervesen hozzátartozik a nép egészségvédelmére való fokozott gondoskodás. Egészségügyi dolgozóink kedvező munkakörülményei lehetővé teszik, hogy hiánytalanul valóban válasszák az új alapokra helyezett orvosi tevékenység fő célkitűzéseit: a közegészségügyi megerősödést, a fertőző és egyéb betegségek kezdeti és lefolyási szakaszaiban való felkutatását és a megfelelő hatékony gyógykezelés alkalmazását, a munkaképesség idejének és az ember életének meghosszabbítását.

Az állam évről-évre mind nagyobb összegeket irányoz elő az egészségügyi intézmények fejlesztésére. Az elmúlt évben tartományunk számos kórházzal, egészségügyi ponttal, szülőtthonnal gazdagodott. A kibővített sebészeti osztály korszerű felszerelésével teljes mértékben megfelel az orvostudomány követelményeinek. A közelmúltban adták át rendeltetésének a városi szülészeti és nőgyógyászati kórház egyik új részlegét, a szülészeti blokkot.

Különösen a falvakon fordítottak nagy gondot az orvosi egészségügyi szolgálatra, hogy kiküszöböljék az e téren észlelhető lemaradást. Rövid idő alatt kórházak, szülőtthonok, szakorvosi rendelők, ellenőrzött tejközpontok és tejkonyhák, egészségügyi állomások és gyógyszerészeti pontok széles hálózata alakult ki. A napokban kezdte meg Szentannán működését a 117. ágyval rendelkező új kórház.

Ma megégyezt az orvosi rendelőnk van, mint 1949-ben. Kórházi ágyaink száma is lényegesen növekedett. A vállalatoknál, mint a TEBA, „November 7”, „December 30”, „G. Dimitrov” és más üzemekben számos egészségügyi egység létesült, ahol a dolgozók szükség esetén, azonnali orvosi gondozásban részesülnek.

Szocializmust építő társadalmunkban egyre feltöbben gondoskodnak a gyermekek és az anyák egészségéről. A gyermekek egészséges fejlődése, boldog, gondtalan élete a mi új társadalmunk legbensőbb ügye. Az intézményes anya- és gyermekvédelem, — ami ugyancsak ismeretlen volt a felszabadulás előtti Romániában, — széles méreteket öltött. A falusi asszonyoknak nem kell többé a mezőn, vagy sötét, egészségtelen lakásaikban szülniök, hanem szakorvosi segítséggel, szülőtthonokban hozzák világra gyermekeiket.

Az utóbbi évek folyamán egészségügyi dolgozóink tudományos fel fogása is lényegesen megváltozott s a pavlovi tanítások alapvető elveinek megfelelően, új irányban fejlődött. Kórházainkban, egészségügyi egységeinkben egyre szélesebb körben alkalmazzák a szovjet gyógymódszereket.

Nagy sikereket értünk el a tüdőbaj megelőzésében és gyógykezelésében.

A szanatóriumi kezeléssel, a munka és életviszonyok megváltoztatásával, egyre kevesebb a tüdőbajban szenvedők száma. Városunk tüdőszanatóriuma korszerű felszereléssel és a szakorvosok alapos felkészülésével eredményesen gyógyítja betegeit.

A nagyobb tapasztalattal bíró orvosok mindinkább becsületbeli kötelességüknek érzik, hogy tapasztalataikat átadják fiatalabb kollégáiknak. Az orvosok és ápolók a közegészségért vívott harcukban alkotóan együttműködnek. Az egészségügyi káderek közül mind többen sajátítják el a dialektikus materialista gondolkodást és ennek birtokában, orvosi tevékenységüket hatékony társadalmi munkával kapcsolják egybe.

Uj és egyre bizalmasabb kapcsolat, kölcsönös együttműködés fejlődött ki az orvosok és a lakosság között. Az orvosok az egészségvédelem fontosságát a legvalóságosabb módon népszerűsítik. A Mosóczi-telepi rádióállomás hangszórói hetente közvetítik a legáltalánosabb betegségek elleni küzdelem és a gyógykezelés módszereit.

A napokban életbelépett, gyógyszerárunknál végrehajtott árszállítás is a dolgozók egészségügyi gondoskodásának megújítását szolgálja. A gyógyszerek árának leszállítását az tette lehetővé, hogy országunkban most először indult igazi fejlődésnek a dolgozók egészségügyének szolgálatába állított gyógyszeripar. Az a tény, hogy hazánkban ma már kiváló minőségű gyógyszereket gyártanak, a nemrég üzembe helyezett új penicillin-gyár, mind azt bizonyítja, hogy fiatal gyógyszeriparunk sokat fejlődött. Az egészségügyi minisztérium január elsején kibocsátott új árgyűjteményében egyes gyógyszerek ára jelentősen csökkent. A cife-gyár nevű gyógyszer, melyet 1955-ben kezdtek gyártani és 11.50 lej volt, most 7 lejbe került. A Pasz dobozának ára ezelőtt 64 lej volt, most pedig 18 lej. A leggyakrabban használt gyógyszerek ára is számottevően csökkent.

Második öt éves tervünk különös gondot fordít a dolgozók egészségvédelmére. A terv az egészségügyi szervek betegségmegelőző intézkedéseinek, általános higiéniai intézkedéseinek, munkavédelem és egészségügyi rendelő egységeknek bővítését irányozza elő. Állandóan növelni kell az orvosi segélynyújtást, a ragályos betegségek, a tuberkulózis és a gyermekbetegségek leküzdésére szolgáló egészségügyi egységek fejlesztését. A dolgozók egészségvédelmének szüntelen javítása érdekében a második öt éves tervben az egészségügyi káderek száma 18.000 személlyel és ebből 6000 orvossal növekszik. Az eddiginél nagyobb mértékben kell biztosítani az egészségügyi egységek orvosi felszerelését és jöminőségű gyógyszerrel való ellátását.

Valamennyi anyagi eszköz és forrás helyes kiaknázása, az egészségügyi dolgozók odaadó, öntudatos munkája, az orvosi elmélet és gyakorlat összekapcsolása, mind biztosítja arra, hogy egészségvédelmünk további jelentős fejlődést ér el.

Uj tervén — uj munkalendület

Tíz motorral többet javítottak meg

Az aradi gépjárató központ dolgozói az új évben nagy lendülettel kezdtek munkához. Már az elmúlt évben is szép eredményeket értek el, de szilárd elhatározásuk, hogy most, második öt éves tervünk első évében, még nagyobb mennyiségű gépet javítsanak meg.

A hónap első napjaiban megvitatták a vállalat munkatervét, majd felbontották műhelyekre és felosztották embe-rekre is. A feladatokat munkagruppukba ismertették a dolgozókkal. A gyűléseken többen fel-szóltak. Rámutattak a múlt évben történt építkezésekre és ugyan-

akkor kérték egyes műhelyek további kibő-vítését. Számszerűsíté-szerűen azokat a dolgo-zókat, akik igazolatlanul hiányoznak vagy késnek a munkából. A megbízottak közül töb-ben kötelezettséget vál-laltak, hogy a jövőben nem követnek el ilyen mulasztást.

Szűcs József vá-lalta, hogy idejében el-végez minden reája hátruló feladatot a ál-landóan a minőség megjavítására törek-szik. Hasonló kötele-zettségeket vállaltak még Nagy Ferenc, Haragus Teodor, Kő-műves István és más-sok. Szabó István sze-relőcsoportha pedig

versenyre hívta a gép-járató központ vala-mennyi dízműszelgét.

A munkaverseny mindinkább felélenkült: a gépjárató központ dolgozói becsülettel ele-get tettek vállalásaik-nak. Ezt konkrét té-nyek bizonyítják. Január hónap első 10 napjában 10 traktor-motorral többet javítot-tak meg, mint ameny-nyit tervük előírt. A tervelőirányzat szárnyalásában kitűnt Nagy Ferenc, Merkle Béla, Szabó István, Turlea Ioan, Klug Fe-renc és Kömüves Ist-ván, akik a mennyiség teljesítése mellett jó minőségi munkát is végeztek.

Műszaki-szervezési intézkedés ekkel

A „Vörös Triko” gyár vezetősége a termelés és a termelékenység növekedése, a termel-venyek minőségének javítása és a választék bővítése érdekében 53 pontból álló műszaki-szervezési intézkedést tervet készített az új esztendőre. A tervezé-sített intézkedésekből néhányat már gyakor-latba is ültettek. több intézkedés bevezetése pedig folyamatosan van.

A Rashed osztályon a termelés növelése érde-keben a napokban üzembe helyezték egy Rapid-Rashed kötsző-vő gépet, a harisnya-osztályon pedig a vá-laszték bővítése céljából felszerelték és

üzembe helyezték há-rom harisnyakötő gé-pet. Ezeknek segíté-sével mintás három-negyedes sportharis-nyát készítenek.

A felvetőszálak mi-nőségének megóvása érdekében szövettel bé-lítették ki egy kis kosót és több ládát, amelyek-ke a csévéket szállít-ják.

A festőben folya-matban van a csator-názás megoldása a ká-dák jelenlegi elhelyezé-se alapján. Ugyancsak folyamatban van a köz-ponti fűtés bevezetése az étkezdébe, az orvosi rendelőbe, a harisnya-osztály befejező részle-gébe, valamint a se-lyemharisnya-készítő részlegbe.

Az ilyen és hasonló intézkedések kétsége-lenül hozzájárulnak az eredmények növekedé-séhez. Hiba azonban, hogy a gyár műszaki-adminisztratív vezeté-sége több, jelentékte-lennek tűnő kérdés megoldását halasztgat-já. A konkrét-oztály szabátságban például már hónapok óta kérték a dolgozók: szerel-jenek védőszerszemet az úgynevezett villany-ollókra. A dolgozók ké-rése mindaddig süket fülekre talált, pedig az ollók csakis akkor fe-lelhettek meg teljes mértékben a munkavé-delmi előírásoknak, ha védőszerszettel látják el azokat.

Uj választékok

Az év elején a „Var-ga Katalin” kisipari termelőszövetkezet dol-gozói is fokozott len-dülettel láttak munká-hoz. Több műszaki-szervezési intézkedés bevezetésével kezdtek tevékenységüket, hogy a zavartalan, folyama-tos termelést biztosít-sák.

Megoldották például a gőzkazán folyékony fűtőanyaggal való fűtése-t. Ugyanakkor a ba-bafejeket-festő osztályt új, társasabb, jobban megvilágított helyisé-g-

be költöztették. A süri-teft levegő gumicsőveit fémcsővekké helyettesít-tek és az egész mun-kamenetet átszervezték.

A babák minőségé-nek megjavítása érde-keben új babafejeket-model-eket készítettek s az úgynevezett „babaöl-tőztető” műhelyeket nagymennyiségű, szép-mintájú anyaggal lát-ták el.

Az új év kezdetétől bővítették termékeik választékát is. A köt-szövő osztályon például újfajta játékruhák,

gyermekszoknyácskák és nadragok készítéséhez, a kézi szövődében pe-dig gypjukondók gyár-tásához kezdtek. Ugyan-csak a készítővődében új, keleti motívumú mintákat alkalmaznak a szőnyegek gyártásá-nál.

Több dolgozó már január első tíz napjában szép termelési eredményeket ért el. Ezek közé tartozik: Schreiner Ella, Baba Iuliana, Cautus Elisa-beta. Solymosi Mária és még sokan mások.

Az országunkban tartózkodó Kínai gazdasági kormány-küldöttség meglátogatta Aradot

Pénteken a korai délutáni órákban gazdasági kormányküldöttség érkezett városunkba a Kínai Népköztársaságból. Miután a kormányküldöttség kereskedelmi egyezményt kötött az 1956-os évre hazánkkal, meglátogatta a Román Népköztársaság nagyobb városait és felkeresi üzemeinket és gyárainkat.

Eddig a küldöttség tagjai Sztálinvárosban, Nagyszebenben, Resicán és Temesváron tették látogatást. Körtükj során érkeztek Aradra. Városunkba a küldöttség Tsui Chun elvtársával az élen, meglátogatta a „G. Dimitrov” gyárat. A küldöttség tagjai megtekintették a munkafolyamatot és elbeszélgettek a gyár dolgozóival. A küldöttség tagjai az esti órákban távoztak városunkból. Innen Vajdahunyadra utaztak.

Uj technikai eljárással a további siker biztosításáért

A „I. Ranghe” szerszámgépgyár dolgozói már az új év első tíz napjában bebizonyították, hogy ebben az évben a tavalyinál is szebb eredményeket akarnak elérni.

A fogaskerék részlegen például Stan Teodor és Darida József az 1956-os év első tíz napjában 373—373 százalékos megvalósítást értek el.

Az esztorgapad osztályon Holtzer István 125 százalékkal és Czabai Ferenc pedig 142 százalékkal teljesítette tul normáját.

Január 12-én tartották meg a „I. Ranghe” gyárban az új év első termelési értékelését. Az értekeze-

ten a múlt év utolsó negyedének az eredményeit vitatták meg. Az 1955-ös év utolsó negyedének hibáin okulva a gyár vezetősége és munkásai együttes erővel igyekezzenek a nehézséget elhárítani.

Az értekezleten a II. pártkongresszus irányelvei alapján az új technika továbbfejlesztésének fontosságára mutatótt rá Balaneau Ambrozie elvtárs. Ez a munkatermelékenység nagyfokú növekedését és az önköltség csökkentését vonja maga után. Szorosan ez a célja a „I. Ranghe” szerszámgépgyárban megvalósításra kerülő majdnem száz szerve-zési intézkedésnek.

A gőzkazapácsok

tompá dűbörgésé-től zajos a „G. Di-mitrov” gyár ko-vácsműhelye. Vaspalos, olajos ruhá-ju munkások szorgoskodnak, arcu-conk izzadság gőngyözik. A keme-nében izzik, piroslak a vas. A gőzka-lapácsok súlyos ütéseitől lapulnak, formálódnak az előbb még formátlan vassdarabok.

Hegedűs Mihály a kalapács alatt forgatja, helyezi el a munkadarabot. Idős munkás: 62 éves. Ismeri a ko-vácsmesterség minden csinját-bínját, de ezt nem tartja magának, hanem tudását igyekszik átadni a többiek-nek, a fiataloknak is.

Állandóan fejlődő iparunknak mind több jölképzett szakmunkásra lesz szüksége — mondja, amint elkészült egy új alkatrész. — Ezért minden öntudatos szakmunkás fel-adatának kell, hogy érezze az új ká-derek nevelését... Igyekeznünk kell, hogy akik felváltanak bennünket, ugyanolyan, vagy ha lehet, még jobb szakmunkások legyenek, mint mi...

Szavait tények támasztják alá. Tö-le tanult Kiss Lajos is — harmad-éves tanonc —, aki már elég jöminő-ségű munkát végez. Alig ment el Kiss, máris újat tanit: most Zsibrita Jánosnak igyekszik átadni szakmai ismereteit.

Hegedűs elvtárs nemcsak a fiatal-ok nevelésében tűnik ki, de elő-

Kommunisták az élen

Irányzatát is mindig túlteljesíti. Most, az új év első napjaiban is, állandóan 200 százalékon felül termel. Szereti a gyárat, melyben életének 43 évét töltötte el. Kommunista in-tudattal dolgozik.

A kovácsműhely másik élenjáró kommunista Mihailovici Ioan. Nor-máját általában 170—180 százalé-kal haladja túl. Egyike azoknak a fiatal munkásoknak, akik állandóan az első között harcolnak a termelési eredmények növeléséért. Jó mun-kás, de hogy még jobban bővítsé ismereteit, bekapcsolódott a szakmai versenybe is. Így természetesen meg elszántabban harcol a minőségi mun-ka állandó javításáért. Most, január első napjaiban, amikor áttanulmányozta a II. pártkongresszus dok-umentumait, megértette a reája hátruló feladatokat s ezért vállalta, hogy e havi tervét január 25-ig teljesíti.

Bencsik Mihályval most nem lehet beszélni: meleg a vas, azonnal meg kell dolgozni. Komolyan, figyelmesen dolgozik. Mozdulatai mindig kiszá-mítottak. Miután elvégezte a munkát, néhány szót váltunk vele.

— Harminc éve dolgozom ebben a kovácsműhelyben, — mondja, — Szinte úgy érzem, mintha vele nő-

tem volna... Tán

itt sem tudnám hagyani — folytatja kedélyesen, mi-

közben kormos arcát törülgeti.

Rövid beszélgetésünk során megtudjuk még, hogy jelenleg Sárközi Józseffel versenyez és természetesen győzni akar. Különben vállalta, hogy e hónapban is túlhaladja feladatát 125 százalékkal.

Crisan Simion, a „G. Dimitrov”-gyár kovácsműhelyének egyik fiatal élenjárója. Crisan elvtárs szorgalm-as, lelkes munkás, párttagjelölt. Állandóan 200 százalékos túlteljesítést ér el. Most, az új évben vállal-ta, hogy eddigi átlagteljesítményeit is felülmúlja.

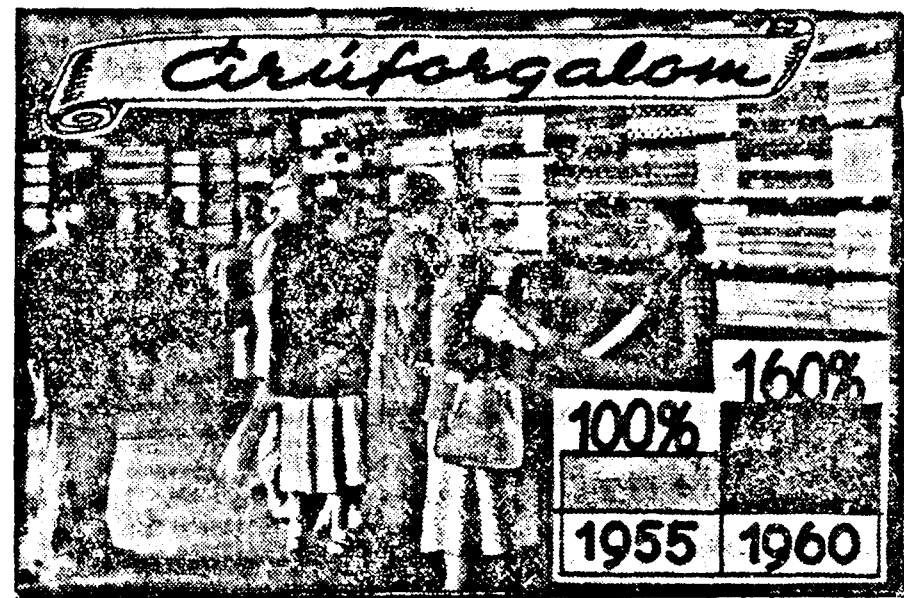
A kovácsműhely mérnöke, Hornea Petru, elmondja, hogy már az év első napjaiban is szép eredménye-ket értek el a műhely dolgozói. Al-kalában 115 százalékos a túlszánya-lás. A legtöbb dolgozó tanulmányoz-ta a pártkongresszus dokumentumait és világosan látja azokból, hogy többtermeléssel a dolgozó nép élet-színvonalának emelését segíti elő. Ebben a lendületes munkában szá-mos kommunista bebizonyította a párt iránti forró szeretetét, példát mutatva a pártmunkáit dolgozók előtt.

J. E.

Nagyszerű távlatok

A dolgozók egészségvédelmének szüntelen megjavítása érdekében a második öt éves tervben biztosítani kell az egészségügyi káderek szá-mának növelését, még pedig 18.000 személlyel, ebből 6000 orvossal.

A második öt éves tervben a szocialista kereskedelem útján ki-csinynban eladott áruk mennyisége körülbelül 60 százalékkal fog növe-kedni az ipari és mezőgazdasági termelés fokozása alapján. 1960-ban körülbelül 45—46 milliárd lej fog elérni.

Román-lengyel kulturális egyezmény

Január 5 és 10 között Varsóban román-lengyel egyes bizottság ülé-sét, hogy kidolgozza a két ország között fennálló kulturális egyezmény 1956. évi munkatervét.

A terv a kulturális csere újabb formáit és az eddigi együttműködés lényeges kibővítését irányozza elő. A tervet január 10-én román rész-ről Bogdan József, a Külföldi Kul-turkapcsolatok Román. Intézetének alelnöke, lengyel részről Eugenia Krasowska, helyettes felsőoktatási miniszter írta alá.

Az aláírásnál jelen voltak: Josef Winiewicz, helyettes külügyminisz-ter, Stanislaw Piotrowski, helyettes művelődésügyi és művészetügyi mi-niszter, valamint a Lengyel Népköz-társaság külügyminisztériumának és a Külföldi Kulturkapcsolatok Lengyel Intézetének főtisztviselői.

Román részről jelen voltak: Gh. Greceanu, az RNK - varsói Ideigle-nes ügyvivője és a nagykövetség tagjai. Megjelentek a varsói kulturális és tudományos élet képviselői is.

Az RNK is részt vesz a nemzetközi geofizikai év munkálatain

A nemzetközi geofizikai év — 1957 július 1—1958 december 31 — mun-kálatain részvevő 47 állam között van a Román Népköztársaság is. A tudomány történetében példátlan fontosságu kutatómunkát a csillag-vezárlók, a geodéziai-geofizikai in-tézetek és a rádiótudósok nemzetköz-i szövetségei, valamint a nemzet-közi geofizikai év, különbizottsága irányítja.

A geofizikai év munkálataiban részvevő tudósok a föld felszínét és felépítését, a naptevékenységgel kap-csolatos légköri jelenségeket, vala-mint a kozmikus sugaraknak nagy

magasságban kifejtett hatásait tanul-mányozzák. Megfigyelik továbbá a Föld forgásának rendellenességeit is, hogy ezeknek ismerete alapján megállapítsák az idő egyenletes fo-lyását, a Föld keringő mozgását vé-ve alapul. A geofizikai év alatt elért eredmények alapján állapítják meg majd a további munkamódszereket. Az egyenletesen folyó idő kérdése-ben a bukaresti csillagvizsgáló nagy-fontosságu vizsgálatokkal veszi ki részét abból a munkából, amelyet a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának irányításával 10 csillagviz-gáló között osztottak fel.

A vajdahunyadi kohászati kombinát fejlődése

A vajdahunyadi „Gh. Gheorghiu-Dej” kohászati kombinátban, amely az utóbbi években hazánk leghatal-masabb kohászati vállalatává fejlő-dött, a termelékenység az első öt-éves terv éveiben 47,9 százalékkal növekedett.

A kombinát derék dolgozó szép sikerekkel büszkélkedhetnek: a kohák hasznos tőrforgata 16 százalékkal növekedett, a Siemens-Martin-kemen-cek a tüzhely négyzetméterére szá-mítva 12 százalékkal több acélt ter-meltek, a hengerművekben pedig 15 százalékkal nagyobb óránkénti telje-sítményt értek el.

A kombinát dolgozói most mindent megtesznek, hogy valóra válasszák a II. pártkongresszus irányelveiben kijelölt feladatokat. Uj módszereket, új műszaki intézkedéseket tanulmányoz-nak, hogy növeljék a termelést és a munka termelékenységét. Már az új év első napjai óta grafikon szerint dolgoznak és jelentős sikereket érnek el.

Az első öt éves terv éveiben üzem-behelyezett 6. számú kohón, ércsu-gorítón, kokszolón, stb. kívül a legközelebbi években további egysé-gekkel bővül a kombinát. Hamarosan befejeződik egy rakár építése, amelyben gépi erővel végzik a vago-nok rakodását.

SZATIRIKUS FALIUSJÁG

Ha valaki a „Coopmetál” fémpari termelőszövetkezetben jár, önkéntelenül is megakad a szeme az irodák bejáratánál elhelyezett falíusjágban. A széken, arányosan elhelyezett cikkek, versek felhívják a figyelmet, felbuzsítják az érdeklődést.

Az első cikk arról számol be, hogyan „született” meg a falíusjág. Mert eddig is volt itt falíusjág, de most elhatározták, hogy a szatíra fejezővel bírálják meg az elvtársak hibáit. A cikk beszámol arról, hogy a kérdést a múlt hónapban vetették fel. Elhatározták, hogy végre is hajtsák. Sikertörténet. Az első szám, — amely január 5-én jelent meg — érdekes és színvonalas.

A falíusjág kollektív felelőse Szénási Lajos elvtárs. Text Ferdinánd elvtárs pártalapszervezeti titkár is tagja a kollektívának és nagy segítséget nyújt abban, hogy eredményes munkát fejtessenek ki. A többi tagok is, mint Kozma Edit és Szeredi Ervin támogatják az újonnan született szatirikus falíusjágot.

Legnagyobb érdeme azonban Fodor Istvánnak, a versek szerzőjének van. Először nem szalaszt el egyetlen, a falíusjagra kíváncsiak téma sem. A „Csiga lettem” című versében a kullogóknak igyekszik felhívni figyelmüket a szakmai képzésre:

„Csiga lettem, sajnos csiga
s nem okosabb, mint a liba.
Es hogy miért lettem ilyen?
Azt biz' nem tudja senki sem.
No, de azért csak elmondom,
hogy ezen más is okuljon.
Nem olvasok, nem tanulok,
egy ezáltal lemaradok.”

Egy másik versében a gyűlésen „alvókat” igyekszik „felébreszteni”.

„Talán mondanál valamit,
hisz gyűlés van éppen most itt.
Talán mondanod kellene:
ez, vagy az, így jobban menne.”

— Pihen a kómp, kikötötték,
halgatt benne a sötéttség.
Te is halgatsz, szád nem mozog,
félve őrzöd némaságot.
Útsz ott olyan hallgatagom,
mint Benedek az asztalon.”

De Fodor elvtárs nemcsak a más hibáit látja meg. Beismeri a magáét is. Az egyik versben saját magát bírálja, mert olyan munkát vállalt, amit különböző okoknál fogva nem végezhetett el. A „Kell karika két darab” című versben mutat a maga hibájára.

„Megcsinálom — mondom én
meg úgy a nyár elején.
De az idő csak halad
s a karika csak marad.”

Végül is a karikát nem sikerült előállítani és természetesen többen kérdőre vonták. Ezért versét így fejezi be:

„Sajnos, én mit szólhatok,
ezépp csendesen hallgatok.”

Ebből az a tanulság:
ne vállalj olyan munkát,
amit meg nem tudsz tenni,
hiszen szerszám kell neki.”

Ehhez hasonló versek és cikkek teszik érdekessé a „Coopmetál” újonnan kezdeményezett falíusjágát. Nagyon hamar az érdeklődését a hozzáértéssel készített rajzok, vala-

mint az elkészült grafikónál. Mint Text elvtárs mondotta, a grafikón már eddig is megette hatását. Akik egyszer felkerülnek rá, igyekeznek többet nem késni, mert hat mégis csak kellemetlen érzés az, ha az elkészítésben ível fellelő a grafikón görbjeje...

Juhász László

Levelek a szerkesztőséghez

A körösökényi kultúrthozon tevékenysége érezhetően turotthon tevékenységé, megjavult, amiott a rajoni pártbizottság segítségével a vezetőséget újjas szervezték és Baliba Ioan elvtárs vette át a kultúrthozon igazgatását.

Megerősítették és átszervezték a hetventagu énekkart és a huszlagu színjátszó csoportot. A kultúrthozonok tevékenységének megélénkítésével a község dolgozói egy szivesebben látogatják vasárnaponként a színvonalas előadásokat, műsoros rendezvényeket.

1955-ben 86 műsoros ünnepséget és 65 előadást tartottak, melyeket mintegy 17.300 dolgozó paraszt hallgatott végig. Tizenöt előadásból álló előadássorozatban ismertették pártunk forradalmi múltját harcait. A körösökényi dolgozók figyelemmel kísérik a kultúrthozon tevékenységét, amely eddig elért eredményei vel a rajon legjobb kultúrthozonainak sorába emelkedett.

Perva Ilie,
levelező

Jó munkát Városunk legjobb étkezői közé tartozik az ipari cikkekkel étkező foglalkozó Helyi Kereskedelmi Szervezet (OCL) étkezője. A Helyi Kereskedelmi Szervezet dolgozói elégedettek az étkező főztijével és a kiszolgálással is. Az ebédlő tiszta és jól felszerelt: 30 asztalnál 120-an étkezhettek egyszerre.

Hatszáz tányér, 300 villa, 350 kanál, 800 pohár, 350 kés és még sok más felszerelés egészíti ki az étkező javait. Az asztalokon könnyen tisztítható üveglapok.

Az ajtó előtt kifüggesztett étrend. Az étkező alkalmazottjai helyes magatartást tanúsítanak a kiszolgálás alatt, tisztán, higiénikus körülmények között végzik munkájukat. Bar barino Elisabeta és Kelemen Rebeka dícséretet érdemelnek szorgalmukért.

A konyhából izletes étel kerül minden nap asztalra. Előfordul, hogy egy-egy jobban elkészített ételből a megállapított adagon felül is kapnak a dolgozók. Nem hiányzik a hús s háromszor egy héten sütemény egészíti ki az ebédet. A kamrában gazdag élelmiszerkészletet tárolnak. A pincében nagymennyiségű burgonya, konzerv és más élelem biztosítja a dolgozók számára a tél folyamán is izletes ebédeket.

Az ebédlőben található „megjegyzések könyvébe” minden dolgozó megteheti észrevételeit és kifejezheti óhaját, hogy a következő napokon milyen étrendet kíván.

Hotaran Tibertu,
levelező

Nem lankad a munkakedv

Az élizemek sorában szerepel a „November 7”-gyár is. Elenjáró a természetben és pénzügyi vonatkozásban egyaránt. Az első öt éves tervből reá három feladatot határidő előtt teljesített. A második pártkongresszus tiszteletére pedig a vállalt tervet felüli szocialista felhalmozást jóval túlszárnyalta.

Az első év eredményeit és tapasztalatait figyelembe véve, az új évben sem lankad a munka üneme. A részleg munkatársai érdeklődésükkel a „November 7”-gyár munkáját és mesterei igyeksziknek reális, megvalósítható

javaslatokat tenni a munka jó megszervezése érdekében.

Az 1956-os évben éppen olyan lendületes a munka, mint tavaly. Bizonyítja ezt, hogy az élelőszórtályon a Ladau Gheorghe vezette váltás átlagosan 10—15 százalékkal teljesíti a napi normát.

A „November 7”-gyárban sok olyan élmunkást találunk, akik hónapokon át tartják címüket. Így például a líkőrszótályon Kollár Gizella, az élelőszórtályon pedig Stanaiov András, Magyarai Lázár és sokan mások jó munkájukért oklevelet kaptak.

Uj könyvek

Al. Vlahuța:

SZEPESEGES ROMANIA

Al. Vlahuța a „Szépséges Románia” című művében nagy megjelenítő erővel mutatja be hazánk mecses természet szépségeit, a nép fiait s felidézi a közbességtől távoli mult dícső történelmi eseményeit.

Megszámlálhatatlan sok hely emlékezteti az íróra, hogy mennyi harcot is kellett vívnia a népek szabadságáért. „A Motru völgye” c. fejezetben leírja, hogy az egyik kolostor roszdamarta vaskapuin még ma is léteznek a golyópisok nyomai, melyeket Tudor Vladimirescu pandurjai röpítették a nép ellenségére.

S ezt az igézetes szépségű művel nagyserűen egészítik ki a gyönyörű legendák, népi táncok és az oly sokat mondó csulyogtatók.

Al. Vlahuța értékes életműve örökérvényű tanúságtétel amelleit, hogy milyen határtalanul szereti az író az elnyomott népet s egyuttal vádirat a burzsoá-földesuri társadalom igazságtalanságai ellen.

A mű magyar szövege méltó tolmácsolása a románának, a fordítók alkotómódon közvetítik Vlahuța nagyrértékű művét.

Topirceanu: Versek

(Bajor Andor fordításában)

A modern román költészet egyik legkiemelkedőbb képviselőjének, Topirceanunak verseit, a magyar olvasók táborának elenyészőn csekély százaléka ismeri. Az Ifjúsági Könyvtár, így azzal a céllal, hogy a tanuló, ifjak iskolai olvasmányait kiegészítse, a felnőtt olvasók táborával is megismerteti Topirceanu leg-szebb verseit.

A kötet hű képet ad Topirceanu életművéről.

—O—

EDŐZÁRAS

Január 14-én, szombaton változó-könyv idő várható, helyi esőkkel. A hőmérséklet nem változik lényegesen, napközben plusz 3 és plusz 7 fok között, éjszaka 0 és mínusz 3 fok között lesz. Mérsékelt, időnként erősbődő szél.

A következő 2 napon csapadékos idő várható, esőkkel, havas esőkkel.

Testnevelés és sport

Fokozottabb mozgósító munkát a szpartakiada versenyekre

A téli szpartakiada első szakaszának küzdelmei még december 15-én megkezdődtek, de nem mindenütt történt meg a kellő mozgósítás erre a nagyszabású tömegversenyre. Lippán az IMSZ és a TSB helyi szerveinek felületessége folytán a rajoni bizottság például csak az elmúlt napokban alakult meg és így természetesen a versenyek még meg sem kezdődtek. Nagyszentmiklósjaron egyes községeiben, mint Lovrinban, Goltionban, Grabácson és másutt, jól halad a mozgósítás munkája és serényen folynak a versenyek is. Több, mint 800 ifju vett részt a sakk, asztali tenisz versenyeken, míg 1000-nél is többen rajoltak a torna és birkózó versenyeken. Nagyszentmiklósjaron néhány községben viszont, mint Nagykomlóson, Teremián és Nyerőn, nem haladnak a szpartakiada versenyek.

Aradrajonban, főleg Vingán és Frumusenben jó mederben haladnak a küzdelmek: több, mint 900-an vettek részt a sakk, asztali tenisz és torna versenyeken.

Aradon a városban is egyes helyeken kielégítőek az eredmények. A „G.

Dimitrov” vagongyári sportközséggel keretében több, mint 300-an vettek részt az eddig megrendezett sakk, asztali tenisz és birkózó versenyeken. A „December 30”-gyárban szintén élénk az érdeklődés a szpartakiada iránt: eddig több, mint 400-an indultak a torna, sakk és birkózó versenyeken. A Progresul is jól mozgósított és a sakkverseny szektoronkénti csoportokban szervezte meg. Néhány városi sportközség teljesen elhanyagolta a szpartakiada való mozgósítást, ezek között megemlíthetjük a Constructorul, a Metalul „I. Ranghej” sportközségeket.

A versenyekkel kapcsolatos agitációs és propagandamunka sem kielégítő. Parfenie Alexandru elvtárs, aki a propaganda és agitációs munkáit felel, nem gondoskodott a látható agitációs eszközök felhasználásáról és a szpartakiada versenyekről a kellő népszerűsítéséről.

Az IMSZ szervezeteinek is sokkal nagyobb gondot kell fordítaniuk a szpartakiada versenyekre és jobban ki kell venniük részüket a szpartakiada versenyekre való mozgósítás munkájából.

Néhány sorban

Az országos jégkorong bajnokság döntőjében négy csapat küzd az első-séget: a Hadsereg Központi Háza, az Avintul Csikszere, a Stința Kozlovár és a Metalul Stálinváros. A bajnokság minden bizonnyal a Hadsereg Központi Háza és az Avintul

Csikszere találkozásánál dől majd el. A „Pronosport” ezévi I. számú versenyén ismét nagy nyereségek voltak: 12 ponttal 5-en egyenként 15.849 lejt, 11 ponttal 76-an 1.251 lejt, 10 ponttal pedig 1774-en 80 lejt nyertek.

Rádióműsor

Szombat, január 14.

BUKAREST I. Központi sajtó-szemle. 8.10: Reggeli hangverseny. 9: Hangverseny. 10: Szovjet körzene. 10.20: Szimfonikus zene olasz szerzőktől. 11.15: A Jugoszláv SzNK népi zenéjéből. 11.45: Dalok a pártól. 12.05: A népek zenéjéből. 12.55: Hírek. 13: Déli hangverseny. 13.59: Filmzene. 14.45: Román esztrád muzsika. 15.30: Hírek. 15.35: Népi zene. 15.55: Dorina Draghici és Nicolae Nițescu énekel. 16.15: Szimfonikus hangverseny. 17.10: Lengyel körzene. 17.30: Hírek. 17.48: Nelu Urziceanu hegedül. 18.15: Operettzene. 18.55: Hírek. 19: Kivánságahangverseny. 19.30: Rádióújság. 20.15: Táncezen. 21: Nemzetközi események. 21.15: Táncezen. 22.25: Román népi dalok. 23: Hírek, sport hírek. 23.15: Táncezen.

BUKAREST II. 13.05: Szovjet szerzők folklor műveiből. 13.25: Román szőlőstábi hangverseny. 14.10: Román népi táncok. 14.30: „Miroi Ir a Schitea” 14.40: A rádió énekkarának műsora. 15: Hírek. 15.05: Chopin 2. sz. hangverseny. 15.36: Hangverseny. 16: Hírek. 16.15: Román népi zene. 16.30: Adás az Ifjúság számára. 17: Operarészletek. 17.30: Kivánságahangverseny. 18.40: Dalok. 19: Fauradió. 19.30: Zenés feltört. 20.30: Népi melódiák. 21.15: A szovjet rádió adásának közvetítése. 21.45: Könnnyű-

zene. 22: Hírek, sport hírek. 22.25: Táncezen. 23.15: Gustav Mahler: I. szimfonia.

BUDAPEST (KOSSUTH). 5.30: Zenés műsor. 6.30: Örjant. 9.10: Zenekari hangverseny. 10: A gyermek-rádió műsora. 10.40: Könnnyűzene. 11: Hírek. 11.10: Indulók. 11.40: Rgő József és zenekara. 12: Öregkezz szólnak... Zenés irodalmi műsor. 12.25: Hangverseny. 13: Hírek. 13.10: Klasszikus operettrészletek. 14: Falusi híradó. 14.15: Művészlemez. 15.15: Szovjet könnnyűzene. 16: Hírek. 16.45: Válaszolunk hallgatóinknak. 17: Kórusaink életéből. 17.20: Az építő kommunizmus nagy országában. 18: Hírek. 18.15: Szív küldi... 19: Szombat délután. 19.15: Népi muzsika. 19.55: Kommentár. 20: Moszkvai emlékek. 20.36: Könnnyűzene. 20.45: Jósákszakát, gyerekek! 21: Esti híradó. 21.20: Bukdenc, Zenés bohózat. 23: Hírek. 23.15: Táncezen. 23.15: Hírek.

BUDAPEST (PETŐFI). 15: Szórakoztató zene. 16.10: Bélyeggyűjtők öt perce. 16.15: Ifj. Veres Károly és zenekara. 17: Lapszemle. 17.10: Mithológiai képeskönyv. 17.35: Ránki: Pomádé király, opera. 19.50: Elbeszélés. 20.20: Külpolitikai kalauz. 20.30: Glinka: Sextett. 20.55: Téli este. Verses népi muzsika. 22: Lapszemle. 22.10: Enek. 22.40: Sporthíradó. 23: Zenekari hangverseny.

A névtelen csillag

— Az Aradi Állami Színház előadásában —

azonban egy szimbolikus jelentése is. Miroiu már megtalálta a maga külön világát, noha tudja, hogy menekülése a csillagok világába utópia. Alapját az a lelki szükséglet képezi, hogy nem tudja elfogadni az életet olyan-nak, amilyen.

Mona és Miroiu az éjszaka varázslatos légkörében azt hiszik, hogy boldogságuk tartós lesz. De jó a reggel, Grig és Cucu klsasszony személyében közüjük tör a való élet. Monát költi a mulaja, az unalmasító, üres, de azért kényelmes és gondatlan semmittevés és ugyanakkor kergeti a kisváros szegényes, reménytelen, kicsinyes életétől való félelem. Miroiu és Mona elválnak egymástól, lelkükben találkozásként fájdalmas, szép emlékekkel. A menekülés, az álom nem vált valóssággá, nem is válhatott, hisz a megoldás nem a realitás talajából nőtt ki.

Az aradi színház munkaközössége elismerést érdemel azért, hogy ezutal M. Sebastiannak egy másik értékes színpadi alkotásával ismerteti meg az aradi közönséget. Ez a törekvés azonban a kivitelezésben nem áll mindig a szándék magaslátán. Gyakran hiányzik az a hangulat, az a légkör, amely hiánytalanul, félreértés nélkül értesítene adja, itt valami komoly, mélyreható dolog történik, az emberek ráébrednek a keserű igazságra: nem lehet menekülni. Az aradi színház előadásából a néző megismeri egy vidéki fiatal tanár és egy csinos nagyvilági nő között különös találkozásait, amelyben a döntő szerepet a véletlen és az erotika játssza. A komikus helyzetek tulzatos kidomborítása és néhol önkényes beleszövevényezés a fő-, vagy epizódjelenetekbe elhomályosítja, háttérbe szorítja a darab mély, emberi mondanivalóját.

Véleményünk szerint az okot a rendezői elképzelésben kell keresnünk. Grunea Savel rendező „A névtelen csillag”-ban mindenekelőtt vigátséket látott. Ez a felfogás azonban nem segíti elő a mondanivaló minél világosabb, meggyőzőbb tolmácsolását, hisz eltereli a figyelmet a lényegesről a lényegtelenre, elterdzi a jellemábrázolást. A legjellemzőbb példa erre, hogy az egyetlen nyíltszíni tepsrt éppen egy olyan epizód „érdemli” ki, amelynek eredeti célja, hogy Grig számára meggyőző érv legyen Mona szándékának megváltoztatására. A harmadik felvonásnak arról a jelenetről van szó, amikor az igazgatónő, mint valami „első bizonyíték” lép a szobába, ahol Grig a kisvárosi élet szűrköszőgőit, kilátástalanságait akarja meggyőzni barátjától. A rendezés oly nagy jelentőséget tulajdonított Grig és az iskolaigazgató között lefolyó szellemes, csipkelődő párbeszédnek, hogy a komikus helyzetet fokozása érdekében a két szereplőt egymásnak ugrani készülő, verekedő kakas módjára állította szembe. E jelenet láttán robbant ki a nyíltszíni taps, noha a figyelem középpontjában Mona válságos, vívódó helyzetének kellett volna állnia.

Röviden szólunk a színészek alakításáról.

V. Varganici (Miroiu tanár) játéka kiemelkedett. Meggyőzően elevenítette meg a szerény, kissé félszeg tudóstánár alakját. E hiszűk gyámoltalanságát a szép ismeretlennel való találkozás kezdetén, lelkesedését, amikor a csillagok világáról beszél, az elválás keltette mély fájdalmát, groteszkül hat azonban hűledézése, amikor Mona, bájainak tulzott mutogatásával akarja zavarbahozni.

Fana Geica (Mona), fellépésével, mozgásával, naivsággal, kedves, őszinte nősséggel elhiteti, hogy előkelő megjelenésű, a vidéki város „értelmiséjével” leköszönyően beszélő nagyvilági; nő, majd szorult helyzetében hamar kétségbeeső, szélszelyes teremtés, akiből később spon-tánul tör ki a rég áhitott, tiszta szerelem áradása. Rendezői kéz van azonban abban, hogy játékában Fana Geica tulzoltan előtérbe helyezi Mona könnnyű erkölcsét, aki toladók csábításával szinte kérészkakolni törekszik a kalandot. Tulzott a félelem meg-játéka is, amikor Mona „boldondnak” hiszi a nagy hévvel és indulattal magyarázó Miroiut. E vonások hangsúlyozása, kiemelése, a későbbiek során megnehezíti az elhitelőségét annak, hogy Monában derengeni kezd a felismerés: elhibázott, buta, kezdetlenn volt az ő és környezete élete. Fana Geica játéka a harmadik felvonásban őszinte, felháborodása, vívódása emberi. Elhatározását, hogy mégis visszatér régi életmódjához, nem találjuk azonban eléggé indokoltnak, meggyőzőnek.

Sorin Lepa Grigje is jó alakítás. Magabiztos fellépése, szellemessége, gúnyolódása jól érvényesül. Játéka élesen szembeállítja a Grig és Mona közötti különbséget a történetek után. Grig valóban képtelen megérteni, hogy mi történt barátjánál, miért itéli el régi életmódját. Nem érti, hisz belőle teljesen kihalt, vagy meg sem volt benne a szép, tartalmas, boldog élet utáni vágy.

Olly Eftimiu iskolaigazgatónője, a rendezői felfogásnak megfelelően, egyoldalú, erősen karikázott alak, aki iránt semmilyen szánalmat nem érzünk, akiben nem látjuk a jobb sorsra érdemes embert. Igaz, hogy Cucu kisasszony állandó zsörtölődése, hivatástudatának tulzott, álszent meg-

A fiatalon elhunyt, tehetséges román drámaíró neve nem ismeretlen az aradi színházlátogató közönség számára. Most két éve alkalmunk volt megismerni M. Sebastian utolsó színpadi művét, a „Lapzártakor” címűt, amelyben a szerző már tisztán látja a kapitalista társadalom kényegét és bátran, művészi erővel, meggyőzően mutatja be. A névtelen csillag, amely az Aradi Állami Színház idei előadássorozatának második bemutatója, M. Sebastian fölélelve drámaírói tevékenységének fontos állomása volt.

Írói pályája elején verseiben, majd később szellemesen megírt tárcáiban, irodalmi és színi bírálatában már fel-lelhető az alaphang: tiltakozás a korabeli társadalom ellen, amely lehetetlenné teszi az igazi emberi értékek kibontakozását. Igaz, hogy az író néha elkieseredik, mert nem látja a kivétel útát, itt-ott viaszhangra talál benne a dekadens életfilozófiája, azonban nem veszi el hitét az emberben. A két világháború közötti válságos időszakban megmaradt a becsület, haladászellelmű művészek táborában. Bizonyított erre „A névtelen csillag” is, amelyet 1944 március elején mutattak be először a bukaresti Alhambra színházban.

A román drámaíródalom nagyszerű alkotása ez a háromfelvonásos színmű. A néző nem tudja, mit csodáljon benne? A megdöbbentő élethűséget, a mestéri dramaturgiai kompozíciót: hogy tizenöt óra beforgása alatt emberj sorsok tárulnak elé és mennek át tragikus, egész életre kiható fordulaton, vagy pedig azt, hogy a látszólag semmitmondó, szegényes történet, az emberi lélek mélyen lejtőzős fájdalmas küzdelemről, a félelemről, a nagy, nemes emberi cselekedetek utáni reménytelen vágyról ad hírt.

A régi Románia egy vidéki város-kájában vagyunk. Eseménytelen, tom-

pitó, kilátástalan itt az élet. A tehetséges emberek hősiés, reménytelen küzdelmet vívnak a nélkülözéssel, a meg nem érteséssel, a kicsinyes gáncsokodással, a többiektől pedig házsártos, pletykálkodó, szánalmas figurákká válnak. Ennek a világnak a jellegzetes alakjai a szegény, félszeg, tudós csillagász-tanár, a zenetanár, aki hiába fáradozik évekig azon, hogy szimfoniáját az iskola zenekarával előadhassa, az állandóan zsörtölődő, kepmutatón erkölcsvédő vénkisasszony iskolaigazgatónő, a kötelességűdságtól fennhangon hirdető, kőnyeles, kicsinyben szélhámoskodó állomásfőnök. Ebbé a környezetbe kerül néhány órára a főváros semmittevő, szónakozó, erkölcsstelen életét élő kiváltásáinak két ellért tipusa. Az egyik Mona, az elkényeztetett, az igazi mély emberi érzéseket még nem ismerő, de azokat áhíto, a környezetből menekülő, unatkozó, kitartott szép ismeretlen. A másik Grig, az autózó, rulettező, külsőségekre adó, szellemes, de cinikus, dugszagadó világi, aki nem ismeri az igazi emberi értékeket s akiben a jóra, a nemes érzésekre való törekvés szikráját sem találjuk.

Hogyan vetődött Mona az említett kisvárosba? Unta megszokott környezetét, mindennapos „elfoglaltságát”, barátját Griget, akihez semmilyen mély emberi kapocs nem fűzte. Vonatra ült, hogy meneküljön. Persze maga sem gondolt komolyan arra, hogy az ut eredményes lesz. Szélszely az egész. Mások is megszokták már. De most találkozik valakivel, aki a maga módján szintén menekül környezetéből. Miroiuban, a csillagok világát kutató tudósban Mona másfajta embert ismer meg, mint amilyenekkel eddig dolga volt. Olyan embert, akinek van életelőja, aki kitartóan, szenvedélyesen küzd ezért a célért és mégsem tud érvényesülni. Miroiu „szakmájának”, kitartó kutatómunkájának van

nyilatkozata, az elvont lelki problémák iránti érzéketlensége sok nevelés-séges helyzetet teremtenek. De csak erre korlátozni a véleményesny igazgatónő jellemábrázolását, annyit jelent, hogy nem látjuk meg benne az embert, kategóriák itéletét mondunk róla, ahelyett, hogy érzékeltetnénk: ő is áldozata a korabeli embertelen társadalomnak.

Micu Dragoj igyekezett megküzdenni a feladatokkal, amelyeket Udreia zenetanár alakja állított elé. Állandó kedélyessége miatt azonban nem láthatunk meg benne is, mint Miroiuban a tehetséges, értékes embert, aki számára a társadalmi állapotok lehetlenné teszik a fejlődést. Az utolsó felvonás végén Mona távozása után Udreia széttépi a Grigtól kapott pénzt. A jelenet színpadias és ugyanakkor Udreia jellemének olyan vonást kölcsönöz, amellyel a szerző szerint nem rendelkezett.

Nicu Antonlu (az állomásfőnök), Emilia Dima-Mihut (a diákány), V. Balu (a jegyvásárló paraszt), P. Pintilie (Ichim, a váltóőr), Ion Negoiescu-Mandiacu (Pascu, a boltos) és N. Falcusan (a vonatvezető) a kisebb szerepekben színes, ötletes alakítást nyújtottak, a régi Románia vidéki városkájának jellegzetes, élő figuráit teremítették meg.

A közönség elismerése, amellyel „A névtelen csillag”-ot fogadta, késztesse a jövőben arra a rendezőt és színészeket, hogy a hatáskeltesért kiemelt jelenetek tolmácsolásával, Mona, az igazgatónő és Udreia sorában a lényeges, az emberi vonások előtérbe helyezésével elmélyült, maradandó művészi élményt nyújtó előadásban vigyék színre M. Sebastian gondolatokban gazdag színművét.

Farkas Tibor.

Pártélet

A termelés pártellenőrzése — gazdasági sikereink feltétele

Az üzemekben és gyárakban a pártvezetés és irányítás megvalósulásának elengedhetetlen feltétele a párt- és kormányhatározatok végrehajtásának megszervezése. Ez irányú pártmunkánk azonban mit sem ér, ha az üzemi pártvezetők nem szervezik meg a pártvezetők végrehajtásának ellenőrzését. Kétségtelen, hogy nem könnyű dolog megoldani ezt a sokrétű feladatot, különösen az üzemekben, ahol a pártmunkának szinte valamennyi része közvetlenül, vagy közvetve összefügg a termeléssel. Ezért az üzemekben, a vállalatokban és a gyárakban a pártellenőrzés egyik oldala a termelés pártellenőrzése, amelynek különösen nagy jelentősége van. A Libertatea cipőgyárban az alapszervezet ért el eredményeket ezen a téren, mégis még mindig sok tennivaló akad.

Tudott dolog, hogy a termelés pártellenőrzése elsősorban a gazdasági vezetők beszámoltatásával történik. A Libertatea gyárban nem ritka eset, amikor az alapszervezet bírja egyik, vagy másik gazdasági vezetőtől beszámoltatást kér, amelyet alapszervezeti gyűlésen vitatnak meg. A decemberi taggyűlésen például Teosar Ioan, a gyár igazgatója tartott munkabeszámoltatást arról, hogy miként készült a vállalat az 1956-os termelési terv teljesítésére. Ez alkalommal sok helyes bírálat, de még több értékes javaslat hangzott el. Ilyen volt Kosztor József felszólalása is. Kosztor elvtárs azt javasolta, hogy szervezzék tapasztalatcserét a minőségi ellenőrzés és mesterek számára a termelési testvérüzemmel. Pálfi Lajos a normák helyes megállapításáról beszélt. A gyűlés eredményről jött, mert a pártalapszervezet az elhangzottak alapján helyes határozatot hozott a termelési menetének megjavítására.

A Libertatea gyárban az alapszervezeti gyűléseken beszámoltatják az igazgatót, a főtechnikus, a tervosztály vezetőjét. De ritkán történik meg, hogy az alapszervezet beszámoltassa a műhely, vagy üzemszervező vezetőket, a mestereket.

A termelés ellenőrzése csak akkor

válhat hatásos eszközzé a pártalapszervezet kezében, ha a tömeges tudatos tevékenységre épül. A pártalapszervezet alapvető feladata, hogy bevonja a termelés ellenőrzésébe az összes párttagokat és dolgozókat.

Ismeretes, hogy a termelés irányításába és ellenőrzésébe a szocialista munkaverseny keretében vonhatjuk be leginkább a dolgozó tömegeket. Ez a módszer a Libertatea gyárban is eredményesnek bizonyult. Az előtér eredményeket nemcsak a termelési sikereken mérhetjük le, hanem abban is, hogy a versenyben résztvevő munkások sokkal jobban felelősek a hibákra és következetesebben harcolnak ellenük, tevékenyen hozzájárulnak a termelés útjában álló akadályok elhárításához. Ezt igazolják azok a szakszervezeti csoportgyűlések, amelyek a szocialista verseny menetét értékelik ki. Az ilyen jellegű gyűlések nagyon hasznosak, amit az is igazol, hogy egyre több dolgozó szól hozzá a termelési kérdésekhez. Sajnos azonban, a pártalapszervezetnek még mindig nem sikerült megoldania, hogy ezeket a gyűléseket alaposabban készítsék elő. Legtöbbször ugyan a szakszervezeti csoportok felkérésével nem állítanak össze írásbeli referátumot az illető kérdéskörrel. Ezért a gyűléseken nincs, ami vitaleapot alkoss. Ez a helyzet nagyban akadályozza a dolgozóknak a termelés ellenőrzésébe való bevonását. A dolgok ilyen állásáról nemcsak a pártalapszervezet és a szakszervezet felelős, hanem az üzemben dolgozó mesterek is, akik nem adják meg a kellő támogatást a szakszervezeti csoportok elnökeinek a gyűlések előkészítésében. Ezért hiányzik a termelési kérdéseknek, szakmai szempontból való helyes tárgyalása.

A Libertatea-gyár pártalapszervezetének még jobban meg kell erősítenie a termelés pártellenőrzését, még nagyobb súlyt kell fektetnie a mindennapi agitációs munkára, hogy a dolgozók nagy tömege megértse: a termelés ellenőrzése valamennyiük feladata. Ez a pártellenőrzés hathatósabbá tételének alapja, a termelési sikerek feltétele.

Sz. D.

Előadás a fővárosban a Sztálin-békedíj kiosztásáról

Petre Constantinescu-lasi professzor, akadémikus, az Országos Békévédelmi Bizottság elnöke szerdán este előadást tartott a Román-Szovjet Barátság Házában az 1955. évi nemzetközi Sztálin-békedíjak kiosztásáról.

Az előadó részletesen beszámolt a nemzetközi Sztálin-békedíjosztó bizottság legutóbbi üléséről, amelyen elhatározta, hogy olyan politikai személyiségeket részesítsen ebben a magas kitüntetésben, akik bátor kiállással, lelkesítő példamutatással harcba mozgósították a tömegeket a béke megőrzéséért és megszilárdításáért.

Az 1955. évi nemzetközi Sztálin-békedíjak kiosztása olyan esemény volt, amelynek eseményei kidombrították a népek békéjének döntő fontosságát.

A Sztálin-békedíj kitüntetésétje különböző politikai és vallási meggyőződésű személyiségek, de valamennyien az emberiség békéjéért és társadalmi haladásáért küzdtek és nem cselekedtek ki a népek békéjének megőrzéséért és megerősítéséért.

A népes hallgatóság nagy érdeklődéssel fogadta az előadást.

(Agerpres)

A feladatokkal együtt növekszik a munkalendület

Mint éhes gyermek a nagy darab kenyérre, olyan mohón haragnak bele a keretfűrészes csillagó acélfogai a hatalmas rönkre. Tompa jászor mellett omlik a fűrészpor az egykor dőlő, száz vihámal szembeszegülő főtörzsből. A fűrészpor alakjában jelentkező könnyek és a rönk jeiszava nem befolyásolják azonban a csillagó fűrészlapokat, amelyek könyörtelenül hasítanak a törzsebe. A felütnyi, vagy annál is több fűrészlap deszkák közül kibontakozik a pontosan négyzetes alakú vastag főtörzsfagerenda.

A gerenda már kész termék és csak arra vár, hogy tovább szállítsák. A fűrészporral telített terem s a vonalon meglett ut után az építők kezébe kerül.

A deszka azonban folytatja útját tovább. Egyik-másik még keresztmennyi a fűrész-csarnokban elhelyezett gépeken, hogy készárúként szállítsa a alkalmas állapotban folytathassa útját. A másik rész azonban tovább megy.

Egy folyók nap mint nap a munka az IFIL fűrészáru és parkettagyárban. A fent leírt munkálataikkal azonban még nem fejeződött be a gyártási folyamat. A fűrész csarnokból kikerülő faanyag egyrésze tovább megy a parkettagyárba osztályra. A fa szennvedése itt kezdődik csak igazán. Ujabb négy gépen kell keresztmennyi, fűrészporok utabba halmazait ontja magából, végül a kibontakozó végző alakjában a parkettalemez, amelynek sokaságából száz és száz szoba padozatai származnak majd a bunkolok.

Sokan vannak, akik észre sem veszik, vagy ha igen, akkor sem gondolnak el azon, milyen hosszú utat tesz meg az erdőben, hatalmas lombkoronájú a szél fuvallatára busán ingató főtörz, vagy bük, ameddig oda kerül, hogy részletesen egymáshoz illeszkedjen — gondosan legyalult — lécek alakjában a szobák, termek padozatai csöndesen, engedelmesen az ember lába alá simuljon.

Az IFIL parketta- és fűrészáru gyár parkettaszállítási dolgozója valószínűleg számot sem tudnak adni arról, hány ezerézer négyzetméternyi padlóburkolat készült a kezeik alól kikerülő parkettalecekkel. Erre azonban nincs is szükség. A deszkák továbbra is folytatják vándorútjukat a parkettaszállítási, hogy a gyár utonnan kapott gépeiből szép simán kikerüljenek és folyassák útjukat tovább. Az ut innen még gyakran igen borsos. Sokszor több ezer kilométeren keresztül vándorolnak még a parkettalecek, idegen országok földjén, vasuti kocsiiban, avagy a tenger kékül végtelenjén, amíg rendeltetési helyükre érnek. A gyár ugyanis sok külföldi országnak is szállít.

A deszkák útja azonban ezzel még nem ért véget a gyárban. A feldolgozás folyamán sok-sok köbméternyi kisebb-nagyobb fadarab hull le, olyan, amiből sem deszkát, sem más egye-

bet, de még parkettát sem lehet gyártani. Ennek azonban — bár hulladék — nagy jelentősége van. A deszka, hogy félredobják, mint használatlan anyagot. Megy tovább a harmadik üzemosztályra, amely a hulladékot hasznosítja. Itt gyártják a kereskedelmi egységek számára olyan nélkülözhetetlen gyümölcsös-ládákat, így lesz hasznos árú a legutolsó fadarabból is az IFIL fűrészáru és parkettagyárban.

A fentiek során csak futólagos áttekintést nyújtottunk a gyárról. A dolgozók munkájáról azonban a könyvelőség adataiban fekvő számadatok beszélnének igazán dicsőítően. Egyeztetve megnézzük szemünkben a vállalat dolgozóinak munkájának jellegét, amint meg tudjuk, hogy az elmúlt öt éves tervet jóval határidő előtt teljesítették. Az 1955-ös év globális tervének több, mint 13 százalékkal való teljesítése megfelelő képet ad arról, hogy a vállalat dolgozóit milyen odaadással, lendülettel végzik munkájukat az elmúlt év folyamán. Amikor az egész ország füzemei a kongresszus; versenyek keretében igyekeztek minél többet s minél jobbat adni, a fűrészáru gyár dolgozói is derekasan megállták helyüket. Minél jobb eredmények elérésével törekedtek kitüntetni a párt iránti ragaszkodásukat, szeretetüket. S a havi terv közel 40 százalékos teljesítése igazolja munkájuk eredményességét.

A gyár már az első öt éves terv folyamán sokat köszönhetett a pártnak és a kormányának. Az üzem jelentősen bővült, gyarapodott. A parkettaszállító, korszerű gépeket kapott, amelyekkel könnyebbé vált a munka és jelentősen mértékben emelkedett a termelési hatékonyság.

Uj gépezet és áramfejlesztő is kaptak, amellyel megoldják a parkettaszállító áramellátásának és az üzem világításának kérdését. Ezenkívül ugyanazokon az osztályon szállított helyezett üzembe. Mindezek mellett az üzemnek a második öt éves tervben további széles fejlődési lehetőségei vannak, nagyjelentőségi felfedező vállalkozás alakult.

A második öt éves terv természetesen az IFIL fűrészáru gyár számára is megnevekedett feladatokat jelentett. A gyár munkaközösségének eddigi jó munkája biztosított arra, hogy az éven sem legyenek a teljesítésben lemaradni. Bizonyoságul szolgál erre az év első hetének eredményei. Bonchidai András gáttér, Ostafi Victoria szalagfűrész, vagy Henger Antal előrajzoló, Nazar Elisabeta körfűrész és Jelencsik Mária osztályozó munkája biztosított arra, hogy tevékenységükre az üzem a teljesítés biztos tudatával támaszkodhat a második öt éves terv kezdeti időszakában.

Toldi Mihály

A kubai hatóságok üldözik a diákmozgalom résztvevőit

NEWYORK. (Agerpres.) Sajtójelentésekből kitérünk, hogy Kubában az utóbbi időben nagy diákmozgalmak zajlottak le a jelenlegi Batista kormány politikája ellen. A kubai hatóságok szigorúan elfojtanak minden diákmozgalmat. A rendőrség néhány diáktüntetőt letartóztatott, több diákt megölték, sokakat pedig börtönbe vetettek.

A Newyork Times havannai (Kuba) tudósítója jelenti, hogy a rendőrség „zavargások megelőzése” céljából letartóztatott több mint 100 diákt, munkást, az ellenzéki pártok tagjait, beleértve a Szocialista Néppárt tagjait. A lap tudósítója jelenti, hogy a kubai diákok január 10-én megemlékeztek Antonio Mella után, a lap.

a diákok volt vezetője halálának egy éves évfordulójáról. Antonio Mella egyike volt a kubai Szocialista Néppárt megalapítóinak.

A diákmozgalom ellen irányuló rendőri intézkedések nagy felháborodást váltottak ki nemcsak a kubai közvélemény körében, hanem az ország határain túl is. Az Excelsior című mexikói lap nemrég közölte a mexikói diákok szövetségének nyilatkozatát, amelyben tiltakozik a kubai diáktüntetések elfojtása ellen. „Jelenleg a kubai diákszövetség igen súlyos helyzetbe került” — írja az El Popular című másik mexikói lap. „Kuba kormány a diákok minden akciójára, minden tiltakozására egy-egy verrel válaszol” — írja befejezőül a lap.

Külpolitikai hírek

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

I. N. Prifti, Albánia moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete január 11-én az Albán NK kiküldetésének tizedik évfordulója alkalmából beszédet tartott a moszkvai televíziós leadóban. Azokról a sikerekről beszélt, amelyeket az albán nép gazdasági és kulturális téren az utóbbi tíz év során elért.

A moszkvai televíziós leadó Prifti beszédén kívül még néhány Albániáról szóló dokumentum filmet is közvettelt.

DAMASZKUSZ. (Agerpres.)

A jordániai főiskolások egy küldöttsége felkért több szíriai képviselőt, hogy a szíriai képviselőházban mulassanak rá a jordániai helyzetre, amint azt a Jordániából szíriai területre menekült személyek elmondották.

DAMASZKUSZ. (Agerpres.)

A damaszkuszi ügyvédek egyórást tüntetést rendeztek, amelynek során támogatják a jordániai népek a bagdadi paktum elleni harcát.

SZOUL. (Agerpres.) Az Uj Kína jelenti:

Li Szin Man, a dél-koreai hadsereg tartalékos katonái előtt január 11-én

tartott beszédében kijelentette, hogy a tartalékosoknak készen kell állniuk „az Észak felé való menekülésre, az ország egyesítése céljából”. Li Szin Man hozzátette, nem mond le szándékáról, hogy „Koreában ismét felvegye a harcot a kommunistákkal”.

COLOMBO. (Agerpres.)

A ceyloni parlament február 23-án felszólalt és áprilisban kiírják az általános választásokat.

DAMASZKUSZ. (Agerpres.)

Sukai Kuatli, Szíria elnöke február 11-én hivatalos látogatásra Pakisztánba utazott.

ATHEN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Amerikai tengerész gyalogsági ezred érkezik a Dodekanézosz szigetekre, hogy ott tengerészeti és légi támaszpontokat építsenek ki. Az amerikai ezredet Rhodosz, Lérosz és Kasztellorizo szigeteken szállásolják el.

ISZTAMBUL. (Agerpres.)

Folytatják a múlt évi sztrájkokban résztvevő kőkőműmunkások perének tárgyalását. A vádirat követeli a sztrájk vezetőjének és legtöbb résztvevőjének elítélését, több szakszervezet betiltását és vagyonuk elkobzását.

A szovjet-osztrák barátság jegyében

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: Ausztria Országos Tanácsának elnöke, Ausztria Szövetségi Tanácsának elnöke, a következő táviratot intézték V. Lácisz-hoz:

V. LACISZ urnak,

a Szovjetunió. Legfeljebb Szovjetje Nemzetiségi Szovjetje elnökének, MOSZKVA.

Az osztrák parlament két kamaraja köszöntet fejezi ki a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Legfelső Szovjetjének a parlament 10 éves tevékenységének évfordulója alkalmából kifejezett jókívánságait.

Együttal a magunk részéről is kifejezzük minden jókívánságainkat a jövőre és reméljük, hogy Ausztria és a Szovjetunió kapcsolata a jövőben is kedvezően tovább fejlődnek népeink érdekében és a világéremegőrzésének érdekében.

Dr. HURDES,
az Országos Tanács elnöke
FRISCH,
a Szövetségi Tanács elnöke

Bécs, 1956. január 4.

A nyersanyagforrásokért folyó harc kiéleződése a monopóliumok között

A monopolkapitalizmus fejlődésével kiéleződött a nyersanyagforrásokért folytatott harc. Lenin rámutatott, hogy „...a monopóliumok a legfontosabb nyersanyagforrások fokozott meghódítására vezetnek...”

A jelenlegi szakaszban — a kapitalizmus egyenlőtlen fejlődésének fokozódásával és az imperialista országok gazdaságának militarizálása folytán — rendkívül éles jellegű oltott a nyersanyagforrások felfedezéséért folyó harc a monopóliumok között.

A főbb imperialista országok monopóliumainak nyersanyagmegkaparintó politikája rendkívül módon kiélezte a kapitalista országok nyersanyagellátásának kérdését. A technika mai színvona mellett a kapitalista világban felfedezett, ki-termelhető és felhasználható legfontosabb ásványi nyersanyagok természeti erőforrásai teljes mértékben ki tudják elégíteni a kapitalista államok gazdasági szükségleteit. Mindazonáltal, a burzsoa országok döntő többsége — a legnagyobb imperialista hatalmak kivételével — égető és egyre fokozódó nyersanyaghiánnyal küszködik. Igen sok ország számára teljességgel elérhetetlen olyan nagyteljesítésgű nyersanyagok, mint az uránium, lítium és thorium. Ami a többi nyersanyagot — mint például a kőolajterméket, az alumíniumot, nikkelt, molibdent — illeti, ezek az országok kénytelenek ezeket a nyersanyagokat túlhajtott monopóliumok, vagy olykor éppen politikai, vagy más természetű engedmények árán beszerezni. Ez a helyzet azzal magyarázható, hogy a kapitalista világban rendkívül magas színvonalat ért el a nyersanyagforrások, a ki-termelés, az elsődleges feldolgozás és az eladási piacok monopólizálása.

Jelenleg az a helyzet, hogy alig száz a legnagyobb monopólium társaságok közül, amelyeket szoros szálak fűznek mintegy 30 fő pénzügyi csoporthoz (11 amerikai, 10 angol, 8 francia és 1 belga csoporthoz) monopolizálta a tőkés világban ismert természetes tartalékoknak mintegy 3/4 részét és a legfontosabb ásványi nyersanyagok kitermelésének több mint 2/3-át.

Még világosabb képet nyerünk, ha nemcsak a legnagyobb monopólium csoportosulásokat vesszük figyelembe, hanem a főbb imperialista országok mindazon társaságait is, amelyek a világ nyersanyagforrásait ellenőrzik.

A kapitalista világban ismert legfontosabb ásványi nyersanyagok természeti erőforrásainak mintegy 9/10 részét a három legfőbb kapitalista hatalom — az USA, Anglia és Franciaország — tőkéje kaparintotta meg. A nyersanyagkitermelést a kapitalista világban szintén fő részét a három ország tőkéje ellenőrzik.

Az USA, Anglia, Franciaország és más országok részesedése a kapitalista világ ipari termelésében és a legfontosabb 23 nyersanyag kitermelésének összvolumentében (az egész kapitalista világ = 100)

	Részesedés az ipari termelésben		Részesedés a legfontosabb 23 nyersanyag kitermelésének ellenőrzésében	
	1937	1952	1937	1952
USA	44,8	51,8	54,9	63,0
Anglia	13,6	10,2	19,9	15,3
Franciaország	6,5	5,2	4,0	4,4
A többi kapitalista ország a gazdaságilag elmaradott országok nélkül	29,9	27,8	18,6	14,3
A gazdaságilag elmaradott országok	5,2	5,0	2,6	3,0

Amint az a fenti táblázatból látni, az amerikai és angol tőke magához ragadta a kapitalista világ nyersanyagkitermelésének túlnyomó többségét, amely jelentősen meghaladja saját ipari termelésük szükségletét. Jelenleg az amerikai és angol tőke ellenőrzik a 23 legfontosabb ásványi nyersanyag eladásának tőkés világpiacán mintegy 4/5 részét. Tekintetbe kell azonban venni, hogy az USA része több mint negy-szeresen meghaladja Angliáét.

A legnagyobb imperialista országok monopóliumai óriási mennyisé-

gű nyersanyag-felesleggel rendelkeznek. Ez lehetővé teszi számukra, hogy uralkodjanak a kapitalista világ nyersanyag-piacán, s függőségük alatt tartják a többi kapitalista országot. E függőséget a főbb országok maroknyi monopóliumai csoportja arra használja fel, hogy zavartalanul fosztogasson más országokat. A monopóliumok azáltal, hogy egyes vagy más országok számára korlátozzák a nyersanyag szállítást, nemcsak hogy a magas monopóliumárakat érkeztetik fenn-tartani, hanem felbomlasztják gaz-

dasági életüket, fékezik ipari fejlődésüket és aláássák védelmi képességeiket is.

A nyersanyagok egyeduralmáért most kiemelten, megalkuvás nélkül harcol a világ kapitalista világa. Mindenütt kibontakozik ez a háború, ahol csak nyersanyagforrások vannak és a monopóliumok érdekei összeütköznek egymással.

A legfőbb hadszíntér, amelyen a monopóliumok a nyersanyagforrások felfedezéséért és urafelöléséért küzdenek, a gazdasági szempontból elmaradott országok (a gyarmatok, félgymarmatok és függő országok).

Ezekben az országokban a legfontosabb ásványi nyersanyagok mértékelt természeti forrásai összpontosulnak. A kapitalista világ felkutatott kőolajtartalékainak több mint 78 százaléka 1955 elején a gazdaságilag elmaradott országokban összpontosult. 1954-ben ezek az országok képviselték a kapitalista kőolajkitermelésnek több mint 46 százalékat. Ugyancsak ezeknek az országoknak a csoportjára esik a mangán- és króm-erőforrások és kitermelésnek több mint 9/10-e, az ón és a gyémánt tartalékok és kitermelés majdnem teljes egészében, a vas- és vanádium-erőforrások több mint 3/5-e, a kobalt tartalékoknak mintegy 3/5-e és kitermelésének több mint 87 százaléka, a réztartalékoknak több mint 4/5-e és kitermelésének 48 százaléka, az antimon tartalékoknak mintegy 86 százaléka és kitermelésének több mint 77 százaléka, a bauxit tartalékoknak mintegy 78 százaléka és kitermelésének mintegy 62 százaléka, az urán-, lítium- és grafit-erőforrások nagyobb része, az egész természetes gumitermelés, a nyersbőrök, a gyapjú, stb. jelentékeny része.

A monopóliumok számára a gazdaságilag elmaradott országok rendkívül csábító csatlékok már csak azért is, mert ezekben az országokban sokkal nagyobbak az esélyek új nyersanyagforrások felfedezésére, mint a fejlett kapitalista államokban. Az

elmaradott országokban az általános kincsek eddig csak kis mértékben tanulmányozták és kutatták fel, különösen a szén, a vasérc, a földgáz és sok más ásványi nyersanyag tekintetében.

Az elmaradott országokban a nyersanyagkitermelés rendkívül gazdaságos a nemzetközi monopóliumok számára. Ezekben az országokban ugyanis lehetővé válik nyílik arra, hogy kiváltsák a leggazdagabb és legtermékenyebb nyersanyagforrásokat, rablogdalkodással aknázzák ki őket és egyuttal igénybe vehessék a rendkívül olcsó helyi munkaerőt.

A gazdaságilag elmaradott országok felfedezett természeti tartalékainak túlnyomó részét és a legfontosabb ásványi nyersanyagoknak mintegy 9/10-ét máris megkaparintotta és ellenőrzése alá vette hét gyarmati hatalom: az USA, Anglia, Franciaország, Hollandia, Belgium, Spanyolország és Portugália. Különösen az amerikai monopóliumok terjeszkedése fokozódott. Az elmaradott országokban fellelhető legfontosabb nyersanyagok közül 22-nek az ellenőrzése tekintetében az amerikai tőke részesedése az 1937. évi 33,2 százalékról 1952-ben 49,6 százalékra növekedett. Ugyanakkor az angol tőke részesedése 37,6 százalékról 24,6, a francia, holland, belga, spanyol és portugál tőke részesedése pedig 16,3-ról 15,4 százalékra csökkent. A nemzeti tőkéknek (vagyis a gazdaságilag elmaradott országok tőkéjének) részesedése ez alatt 12,9 százalékról 10,4 százalékra csökkent.

Az az övezet, amelyben az amerikai, angol és francia monopóliumok erői egymással ütköznek, kiterjed Latin-Amerikára, a Közel- és Közép-Keletre, Afrikára és egyes dél-keletázsiai országokra.

A 22 legfontosabb ásványi nyersanyag kitermelése tekintetében — az általános kitermelési volumen aránya szempontjából — az említett övezetek között Latin-Amerika foglalja el az első helyet a kapitalista

világban. Latin-Amerika kitermelése ezekben az országokban 12,7 százalékos, második helyen a Közel-Kelet áll, 7,9 százalékkal, a harmadik hely Afrikáé 4,8 százalékkal, a negyedik helyen pedig a délkeletázsiai gyengén fejlett országok következnek 3,6 százalékkal.

Latin-Amerikában a küzdelem főleg az amerikai és az angol monopóliumok között folyik. Már a második világháború előtt az USA monopóliumoké volt szemmel látható túlsúlyban. Azóta az USA befolyása Latin-Amerikában még fokozódott. A legfontosabb 22 ásványi nyersanyag kitermelésének ellenőrzésében az amerikai tőkerészesedés mintegy 64 százalékos, az angol tőke részesedése valamivel több mint 10 százalékos, az angol-holland-francia-amerikai vegyes tőke részesedése hozzávetőlegesen 12 százalékos, a francia tőké pedig kevesebb, mint egy százalék.

Ez azt jelenti, hogy a latinamerikai országok állag csupán 13 százalékos arányban használhatják fel természetes ásványi kincseiket.

A Közel- és Közép-Keleten az utóbbi évtizedekben az amerikai, angol és francia kőolaj-monopóliumok küzdenek egymással.

A monopóliumok számára a Közel- és Közép-Kelet rendkívül előnyös tőkeberuházási övezet. A természeti kőolajforrások legnagyobb része a világnak ezen a részen összpontosul. A kapitalista világban felkutatott összes kőolajtartalékokból, amelyek 1955 elején több mint 20 milliárd tonnát tettek ki, 2/3 rész a Közel- és Közép-Keletre jut. A közel- és közepkeleti kőolajtelepek az jellemzi, hogy ezek a legtermékenyebb telepek. 1954-ben egy-egy kőolajkut napi átlagos termelése elérte 677 tonnát tett ki, míg a 389-szer többet, mint az USA-ban, 19-szer annyit, mint Venezuelában és 108-szor annyit, mint a többi kőolajtermelő kapitalista országban.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Fogadás Moszkvában az Iráni parlamenti küldöttség tiszteletére

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

V. T. László, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Nemzetiségi Tanácsának elnöke és A. A. Lebegyev, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Szövetségi Tanácsának alelnöke január 12-én fogadást adtak a Szovjetunió Legfelső Tanácsa meghívására a Szovjetunióban tartózkodó iráni parlamenti küldöttség tiszteletére.

A fogadáson résztvettek a küldöttség tagjai, élükön Mohammed Szaed, az iráni szenátus külügyi bizottságának elnökével, A. G. Ansari, Irán moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete és a nagykövetség tisztviselői.

Szovjet részről a fogadáson résztvettek G. M. Malenkov, A. I. Mikoján, M. A. Szuszlov, D. T. Szepilov,

M. P. Tarasov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének alelnöke, N. M. Pegov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének titkára, a Szovjetunió miniszterei és más hivatalos személyiségek, a kulturális élet élénjárói és újságírók.

A fogadás baráti légkörben zajlott le.

A szovjet külkereskedelem fejlődése

MOSZKVA. (Agerpres.)

Mihail Nyeszterov, az Összszövetségi Kereskedelmi Kamara Elnökségének elnöke, a TASZSZ hírügynökség egyik munkatársával folytatott beszélgetése során rámutatott azokra az eredményekre, amelyeket a Szovjetunió külkereskedelmi téren a múlt évben elért. A Szovjetunió 1955-ben 58 állammal tartott fenn kereskedelmi kapcsolatokat. Nagy mértékben fejlődött a Szovjetunióval a népi demokratikus országokkal való kereskedelmi kapcsolata. Ugyancsak fokozódott az árucseraforgalom a tőkés országokkal is.

A kapitalista országokkal való kereskedelmi kapcsolatokban igen fontos

helyet foglal el Anglia, Belgium, Dánia, Svájc, Finnország, Svédország és Törökország. A Szovjetunió export-import listáján több ezer árucikk szerepel.

Fontos tényezőnek bizonyult a Szovjetunió nemzetközi kereskedelmének fejlődésében az, hogy minden évben részt vesz a nemzetközi kiállításokon és vásárokon. A Szovjetunió 1955-ben 19 nemzetközi kiállításra és vásárra vett részt. Ekedig Argentínában, Indonéziában, a Német DK-ban, Pakisztánban, Indiában, a Kínai NK-ban, Hollandiában, Izlandban, Törökországban, Svédországban, Szíriában, Ausztriában, Olaszországban, Burmában és más országokban. A Szovjetunió pavil-

lonjai mindenütt nagy látogatottságnak örvendtek, az üzleti körök pedig élénk érdeklődést tanúsítottak a kiállított cikkek iránt és kifejezték óhajukat, hogy kereskedelmi ügyleteket kössenek a Szovjetunióval.

Mihail Nyeszterov, az 1956. évi külkereskedelmi kilátásokkal kapcsolatban kijelentette, hogy ez évben a Szovjetunió fokozza külkereskedelmi tevékenységét. A Szovjetunió részt vesz majd a nyugateurópai országokban, valamint a Közel- és Közép-Keleten rendezendő nemzetközi kiállításokon és vásárokon, Liposében, Milánóban, Hankeuban, Szarabjan (Indonézia), Damaszkuszban, Zágrábban, Bécsben, Szalonikiben, Kairóban, Kairóban és más városokban.

Tito elnök beszéde a belgrádi naggyűlésen

BEIGRAD. (Agerpres.)

Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke egyiptomi és etiopiai utazásából való visszatérése alkalmából beszédet mondott egy Belgrádban rendezett naggyűlésen. Tito kijelentette, hogy az említett két országban folytatott tárgyalásai során, teljes kölcsönös megértés és véleményazonosság alakult ki a legtöbb nemzetközi kérdésben, a kapcsolataink és a fejlődésünk kérdéseiben.

Olyan országokat látogattam meg — mondotta Tito — amelyek más társadalmi rendszerben élnek és azt tapasztaltam, hogy ezek a rendszerek távolról sem akadályozzák az államok és népek együttműködését, ha ezek az államok észinté érzelmek táplálják egymás iránt, ha nincs szándékukban beavatkozni mások belügyeibe és ha a jogegyenlőség alapján együtt akarnak működni és kölcsönösen támogatni kívánják egymást.

Tito elnök hangsúlyozta, meg lehet oldani a különböző problémákat, akkor is, ha elállnak az „erőpolitika” kardsörtetéstől és a fegyverkezési hajszától. Tito elnök így folytatta: „Az általam megfigatott országok népei ugyanúgy vágyának a békére, mint Jugoszlávia népei, mert a békére rendkívül nagy szükségük van. Ezek a népek felismerik, hogy csak akkor vehetnek véget elmaradottságuknak és terem-

hetnek maguknak jobb életfeltételeket, ha fennmarad a világ béke.”

„Nem volt más szándékomban, — mondotta Tito — mint az, hogy megismerjem ezeket az országokat, a népeit, megismerjem törekvéseit, életüket, hogy még jobban kiértékeljem a kapcsolatainkat és közös megállapodásra jussunk arra nézve, hogy a jövőben miként cselekedjünk közös eszményünk, a béke megszilárdítása eszményének megvalósítása érdekében. Nem állt szándékomban, hogy ezekben az országokban gyűlöletet szítsunk bármely más ország ellen, hogy aláaknázzuk bárkinek is a tekintélyét ezen országok népei körében. De nyíltan beszélünk, mint eddig is mindenkor, arról, amit negatívnak és arról, amit pozitívnak tekintünk.”

A bagdadi paktumról szólva Tito ezeket mondotta: „Általában sohaem dicsekszem a paktumokat és ez nem az első eset, amikor bírálok a bagdadi paktumot. A nagyhatalmak vezetői előtt is számtalanszor bíráltam a bagdadi egyezményt, mert úgy vélem — és személyesen győződtem meg erről a helyszínen, hogy ez a paktum nyugtalanságot idéz elő. Véleményem szerint a bagdadi paktum elválasztja, nem pedig egyesíti a középkeleti országokat és az arab népeket. Ez a paktum esetleges konfliktusok újabb tüzfészékvé válhat.

Ugy vélem — folytatta Tito — ha a népek nem kívánják egy bizonyos

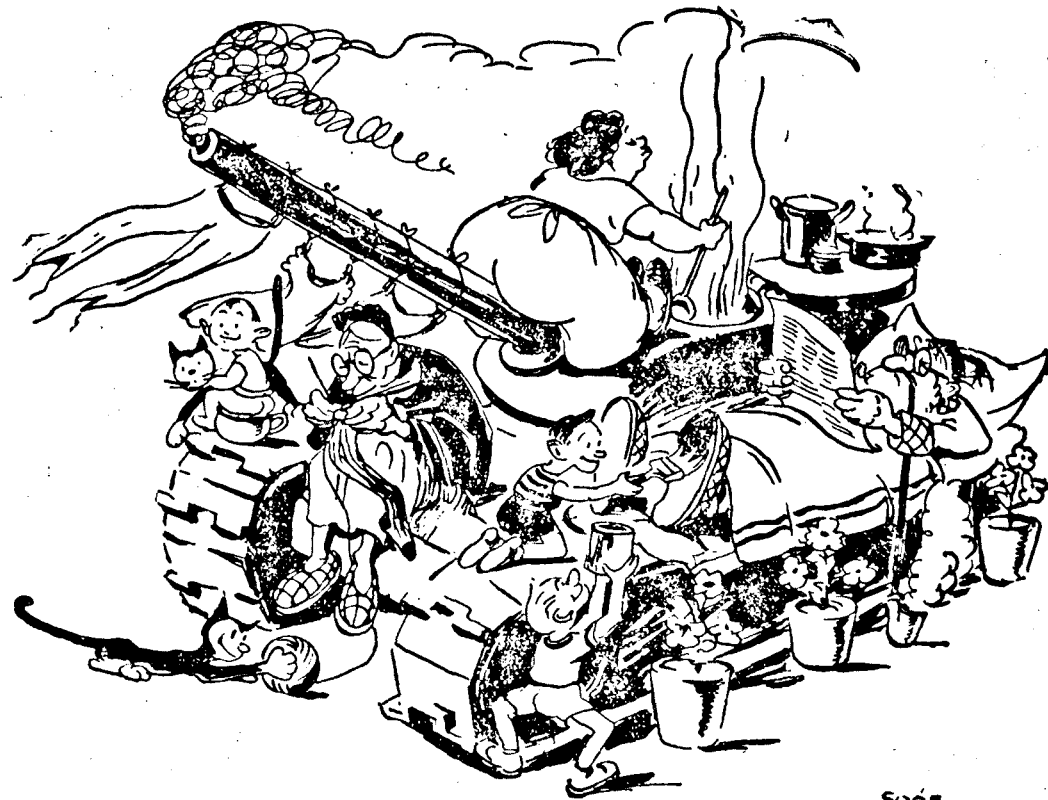
egyezményt, paktumot, nem szabad azt erőszakkal rájuk kényszeríteni. Ha megvan az óhaj arra, hogy megismerjék bizonyos népeket és megismerjék rokonszenveiket, ez nagy sikerrel meglehető, ha gazdasági segítséget nyújtanak számukra, hogy „számszámossá” elmaradottságukat. Tito annak a véleményének adott kifejezést, hogy különböző katonai paktumokkal nem lehet megnyerni azt, amit bizonyos államok, vagy vezetőik kívánnak, nevezetesen egy, vagy más ország, vagy nép lojalitását és rokonszenvét. Ez éppen ellenkező eredményekhez fog vezetni.

Tito elnök újból hangsúlyozta, hogy ellenzi a fegyverkezést és a fegyverkezési hajszát. Hozzátette, hogy jelenleg senki sem merné kijelenteni, hogy a fegyverkezés azért szükséges, hogy a fegyverek segítségével oldják meg a vitás kérdéseket. Minden népek joga van ahhoz, hogy felfegyverezze magát, főként pedig azoknak az országoknak, amelyek nincsenek, vagy rosszul vannak felfegyverezve. Mégis, — mondotta Tito — ha meg lenne a kollektív biztonság a világon, ezeknek a népeknek sem kellene költsékeznük fegyverkezésre, hanem a jobb élet megteremtésére fordíthatnák ezeket az összegeket.

Tito végül kijelentette, hogy Jugoszlávia legjobban kapcsolatokra vágyik minden állammal, minden néppel, amelyek jogegyenlőségben alapuló kapcsolatokat akarnak létesíteni.

Sokan nem értették meg, hogyan lehet a tankokat „polgári célokra” felhasználni, miként azt az angol miniszterelnökség január 2-1 nyilatkozata hangsúlyozza. Eszerint a második világháború után az „alig használt” hadianyagokat belgiumi magánkereskedőknek adták el kizárólag „polgári célokra”.

Rajzolónk így ábrázolja a tankot, mint a hétvégi családi kirándulás legalkalmasabb eszközét.

Amerikai pilóták megsértették Ausztria légterét

BECS. (Agerpres.) TASZSZ.

Az Österreichische Volksstimme című lap cikke közli, melyben rámutat arra, hogy amerikai repülőgépek semmibeveve Ausztria semlegességét, az utóbbi időben többször megsértették Ausztria légterét. Az amerikai gépek Ausztrián keresztül repülnek, hogy propagandisztikus kiáltványokat terjesszenek Csehszlovákiában és Magyarországon.

Január 11-én Auerstahl (Alsó-Ausztria) közelében többször szlováknyelvű röpcédulát dobtak le. Waldvirlert tartományban, Gmunden közelében nagymennyiségű cseh nyelvű „karácsonyi brosrut” találtak, Burgenben pedig magyarnyelvű röpcédulákat.

A népi demokratikus országok elleni röpcédulákat találtak Bécsben is. Nemrég Werning-megyében amerikai repülőgépekről ledobott soknyelvű röpcédulákat fedeztek fel.

Az Österreichische Volksstimme a semlegességi nyilatkozatra és a nemzetközi jogra hivatkozva hangsúlyozza, a kormány köteles megtenni a szükséges intézkedéseket a semlegesség megszégyenítése ellen.

Három iraki diákok kiutasítottak Angliából

KAIRO. (Agerpres.) TASZSZ.

Az Al Gumhuria című lap londoni tudósítaja közli, hogy az angol belügyminisztérium felszólított három iraki diákot, hogy január 20-ig hagyják el Angliát. Az intézkedés oka, hogy „A diákok a bagdadi egyezmény ellen foglaltak állást és elleneztek Nuri Szaid kormányának politikáját”.

A lap tudósító megjegyzi, hogy a diákokra Angliába való kiutasításuk után hazájukban börtön vár, mert véleményüket merleik nyilvánítani.

A jordániai helyzet

DAMASZKUSZ. (Agerpres.)

Az Al-Nasza című lap ammanai tudósítójának jelentése szerint Jordániában a kivételes állapot ellenére a nép továbbra is tüntet a bagdadi paktum és az imperializmus ellen.

A sajtó közlése szerint az országban igen feszült a helyzet.

Angol parancsra nagy iraki hadierőket vontak össze Jordánia határára. Izrael is csapatokat vont össze Jordániával lévő közös határára.

Kuaiti, Sziria elnöke, felszólította Szaid Gazi miniszterelnököt, kezdjen tárgyalásokat az új jordániai kormányral Sziria, Egyiptom és Szaúd-Arábia részéről nyújtandó segély kérdésében. Ecélból Szaid Gazi rövidesen Ammanba utazik, hogy a három arab ország nevében tárgyalásokat kezdjen Huszejnnel, Jordánia királyával.

A sziria parlament január 11-i ülésén Gazi miniszterelnök a képviselők interpellációjára válaszulva hivatalosan bejelentette, hogy Sziria, Egyiptom és Szaúd-Arábia kormányai elhatározták, pénzügyi segély nyújtását javasolják Jordánia részére.

DAMASZKUSZ. (Agerpres.)

A TASZSZ jelenti:

Az Asz Szaha című lap jelentése szerint a sziria diákok tüntetést rendeztek Aleppóban, Homszban, Kamisliében és Der Ez-Zorban a jordániai nép harcával való szolidaritásuk jeléül. A tüntetők felvonultak a város fő utvonalaiban és a következő jelmondatokat kiáltották: „Le az imperializmussal! Le az agresszív katonai blokkokkal! Le a bagdadi paktummal! Az arab nép sohasem vesz részt az imperialisták katonai tömbjében!”

A nyugatnémet hazafiak megvédésére alakult bizottság évi gyűlése

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ

jelenteti:

A nyugatnémet hazafiak megvédésére és a demokratikus jogok biztosítására alakult bizottság Berlinben tartotta évi gyűlését.

Steininger tanár, a bizottság ügyi osztályának elnöke beszámolt a bizottságnak az alkotmány és a törvény megszégyenítése ellen a múlt évben folytatott harcáról. Hangsúlyozta, hogy a nyugatberlini békeszerző erőket minden üldöztetés és terror ellenére harcolnak a békéért és a demokratikus szabadságjogokért, a militarizmus és a reakció ellen.

Schwieger, a bizottság titkára számos esetele idézve arról beszélt, hogy a nyugatnémetországi rendőri és bírói hatóságok miként tartóztatták le és ítélik el jogtalanul a német hazafiakat, a béke hű harcosait és a németek közötti kölcsönös megértés bator katonáit. Schwieger rámutatott arra, hogy Nyugat-Berlinben tavaly 1873 személyt tartóztattak le jogtalanul.

A gyűlés résztvevői felhívták Berlin lakosságát, hogy fokozzák harciukat a demokratikus szabadságjogok megvédéséért és küzdenek a börtönbevetett német hazafiak kiszabadításáért.

A nyersanyagforrásokért folyó harc kiéleződése a monopóliumok között

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

A rendkívül kedvező természeti körülmények lehetővé teszik a munkatermelékenység nagy fokának elérését, azonkívül igen olcsó itt a munkaerő is, úgy, hogy a kőolajki-termelés költsége a Közel- és Közép-Keleten a legolcsóbbak. Ezért a kőolajmonopóliumok itt óriási többletprofitokat vághatnak zsebre azon az átlagprofiton felül, amelyet más vidékek gyengébb rétegeinek tulajdonosai érnek.

A külföldi sajtóban megjelent részleges adatok szerint a Közel- és Közép-Keleten kitermelt kőolaj tonnája mintegy 1,5 dollárba kerül a monopóliumoknak, míg a kőolaj átlagos eladási ára a középkeleti, a földközi-tengeri és a perzsa-öböl kikötőiben 1954-ben tonnánként 15 dollár, tehát a kitermelési költségek tízszeresét tette ki. A Közel- és Közép-Keleten 1954-ben kitermelt 134,7 millió tonna kőolaj után a monopóliisták összesen 1,8 milliárd dollár összprofitot szereztek.

A leggazdagabb kőolajforrásoknál dolgozó munkások intenzív kizsákmányolásának lehetősége, vagyis az a lehetőség, hogy óriási méretekben fosztogathassák az óriási és közpénzelet népeket — ez a legtöbb vonzóerő a kőolajipari monopóliumok számára és a legtöbb oka annak a kőolajgyártó menő harcának, amely a kapitalista világ e részén fekvő kőolajforrásokért dúl.

1937 és 1954 között az amerikai tőke részesedése a közel- és középkeleti kőolaj kiaknázásában 13,1 százalékról 60,3 százalékra növekedett. Ugyanakkor érezhetően, 80,6 százalékról 32,3 százalékra csökkent az angol-holland monopóliumok, s 6,3 százalékról 6,2 százalékra a francia monopóliumok részesedése.

Az amerikai tőke az angol monopóliumokai vívott kőolajgyártó menő harc feltételei közöttette terjeszti ki a közel- és középkeleti pozícióját. Az amerikai monopóliisták lépten-nyomon az angol kiaknázásának ke-

mény ellenállásába ütköznek. Az angol kiaknázásának ugyanis nem hajlandók harc nélkül feladni a kapitalista világ e részén lévő befolyási övezetüket. Eleven példája a közel- és középkeleti angol agresszió és gyarmatosítás fokozásának az az aktív szerep, amelyet Anglia töltött be a bagdadi paktum létrehozásában.

A gazdaságilag elmaradott délkelet-ázsiai országokban a természeti erőforrások és az ásványi nyersanyagok kiaknázásának jórészt szintén a külföldi monopóliumok ellenőrzik, főképpen az angol monopóliumok és kisebb mértékben az amerikai, holland és francia monopóliumok.

A második világháború után, az amerikai monopóliók jelentősen fokozta harcát a gazdaságilag elmaradott délkelet-ázsiai országok nyersanyagforrásainak utrafelosztásáért a maga javára. Az amerikai monopólióknek sikerült is az angol, holland és francia tőke pozícióinak bizonyos gyengítése árán kiterjeszteni és megszilárdítani saját pozícióját ezekben az országokban. A délkelet-ázsiai függő országokban azonban a fő hadállások továbbra is az angol tőkét kezében maradtak.

Kíméletlen konkurrenciaharc dúl az imperialista hatalmak monopóliumai között Afrikában is, ahol a stratégiai nyersanyagok óriási természeti tartalékaival találkozhatók. A második világháború idején, de különösen a háború befejezése után, az amerikai monopóliók komoly támadást indított az angol, francia, belga, holland, spanyol és portugál társaságok pozíciói ellen. Az amerikai monopóliumok már meg is kaparnították az afrikai mangán- és kromérc, vanádium, kobalt, réz, ólom, cink, bauxit, gyémánttartalékok jelentős részét. Az utóbbi években az amerikai monopóliumok mind keményeb-

ben harcolnak, hogy magukhoz ragadják a délnyugatafrikai és dél-rhodéziai gazdag lítium-teléseket, valamint a többi afrikai stratégiai nyersanyagforrásokat.

A legnagyobb imperialista államok monopóliumai főképpen azért vetették szemüket Afrikára, mert a Belga Kongó és néhány más afrikai ország rendkívül gazdag atom-nyersanyagokban.

Az atom-nyersanyagok birtoklásáért folyó konkurrenciaháború újabb és legjelentősebb vonása az imperialista hatalmak harca a nyersanyagforrásokért a háború utáni időszakban. Itt is, akárcsak a nyersanyagért folyó harc sok más területen, különösen Anglia és az USA érdekei ütköznek össze.

Az USA, amelynek területén aránylag jelentős uránlelőhelyek vannak, valóban monopólizálta a tőkés világ két legnagyobb urán-termelő országa, a Belga-Kongó és Kanada uránexportjának legnagyobb részét. A legújabb amerikai-belga egyezmény kizárólagossági jogot ad az USA-nak, hogy felvásárolja a Belga Kongóban kitermelt uránérc 9/10 részét. Angliával együtt az USA is kihasználja a Délafrikai Unió és Ausztrália uránforrásait és részt kapott Spanyolország, valamint egész sor más ország uránbányáinak kitermelésében.

A nyersanyagforrások felosztásáért és utrafelosztásáért folyó harc során az amerikai monopóliumok a kapitalista világban mindenütt először az angol monopóliók érdekeibe ütköznek. Az amerikai monopóliumok után az angol monopóliók a legfőbb nyersanyagforrás tulajdonosai. Összeütközésbe kerülnek az amerikai monopóliumok a francia, belga, holland és más monopóliumok érdekeivel is.

A nyersanyag-monopóliumok által kizsákmányolt gyengén fejlett országok munkásainak sorsa csak nyomorúságos tengődés, borzalmas lakás- és éleviszonyokkal, betegségekkel és az öregkori biztosítások teljes hiányával.

Míg a kapitalista országok, s különösen a gyengén fejlett országok dolgozói mindinkább elszegényednek, az érem másik oldala az, hogy a főbb kapitalista országok monopóliumai kolosszális vagyontörek tesznek szert. Még a kapitalista monopóliumok mérlegeiből is — amelyek a világ-számlán rendszerint jóval kisebbnek tüntetik fel a jövedelmeket — az tünik ki, hogy a kizárólag, vagy részben nyersanyag-kitermeléssel foglalkozó 70 legnagyobb társaság évi nyeresége (az adók kifizetése előtt) 6—7,4 milliárd dollárt tett ki az utóbbi években. Egyre fokozódik és mindinkább elviselhetetlenebbé válik a gyengén fejlett országok népeinek elnyomása, kiméltelen kizsákmányolása és fosztogatása a tőkés monopóliumok részéről. A végsőkig kiéleződnek az ellentétek egyrészt az elmaradott országok, másrészt a gyarmattartó hatalmak között.

Az imperialista államok gyarmati politikája a gyarmati és lüször országok népeinek határozott ellenállásába ütközik. Ezek a népek mindinkább ráeszmélnék arra, hogy nincs más kivétel út a nyomorból és az elmaradottságból, mint ha szervezett és határozott harcot folytatnak nemzeti függetlenségükért és felszabadulásukért mind az idegen iga, mind a belső kizsákmányoló félfudális és földesuri rendszer ellen. A gyarmatosítás — napjaink e szegényfoltja — ellen küzdő népek többi politikai és gazdasági követeléseik mellett követelik a természeti kincsek és a külföldi monopóliumok által megkapartított kitermelő ipar államosítását.

A nemzeti felszabadító mozgalom egyre hatalmasabb hullámokat ver fel és szüntelenül erősödik, mind újabb és újabb országokra és népekre terjed ki. Nyomása alatt recseg-roppog és összeomlik az imperializmus gyarmati rendszerének épülete — a népek soknemzetiségű börtöne.

A Szantlové

(Megjelent a PRAVDA 8. (13.671) számában.)

A DOZSA GYÖRGY mozi: Január 15-ig: Egy éjszaka a Mont Blanc.

Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Január 15-ig: Viszontlátásra Grock. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: Január 15-ig: 2x2 néha 5. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Január 15-ig: A kaméliás hölgy. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: Január 15-ig: A „B” akció. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (G4): Január 15-ig: Vigyázat, banditák! Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): Január 15-ig: Spanyoléri lányok. Előadások: 5 és 7 órakor.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Mosóczi-telep): Január 13—15-ig: Valahol találkozunk.

„DECEMBER 30” üzemi film-színház: Január 14—15-ig: Egy loptott csók.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): Január 15-ig: Ivan Brovkin.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): Január 15-ig: Kékly utak.

„POPULAR” mozi: (Nagyszentmiklós): Január 15-ig: Fridolin.

AZ ARADI BABSZINHAZ MOSZKA: Szombaton, január 14-én 16 órakor: Az öt kínai. Vasárnap, január 15-én: 16 órakor: Piros tulipánok. Az előadások román nyelvűek.